

Cenjeni gospod Doropoljski!

Učenka sem IV. razreda C. M. šole na Acquedottu v Trstu. Naša g. učiteljica Roza Golijeva nam je povedala, da imate nas majhne otroke jako radi, ako smo pridni. Pa tudi iz „Zvončka“, ki ga je naročil naš atej za mojo sestro Darinko in zame, sem zvedela, da jako radi prebirate naša pisma.

V šoli se najrajša učim zemljepisja, zgodovine in čitanja. Pojem in telovadim pa jako rada. Če Vam je všeč, Vam bom večkrat pisala.

Prav lepo Vas pozdravlja

Grozdana Katalanova.

Odgovor:

Ljuba Grozdana!

Prav trdi Tvoja gospodična učiteljica, lko pravi, da imam rad majhne otroke, ako so pridni. — Tudi prebiram rad taka pisma, posebno če mi prihajajo iz krajev, kjer naši narodni nasprotniki hudo pritiskajo na Slovence. Rodoljubni pozdravi iz takih krajev, ki mi jih pošiljajo mlade Slovenke ali mladi Slovenci, mi pričajo, da nas ne bodo zatrli, ker imamo narodno zavedno mladino.

*

Ljubi gospod Doropoljski!

Pišem Vam tudi jaz nekoliko besed. Letos sem skončala doma prvi razred, prihodnji mesec se bom začela doma za drugi razred učiti. Tudi klavir se bom učila, na kar se že jako veselim. „Zvonček“ čitam prav rada in bi me prav veselilo, če bi našla v Vašem kotičku enkrat odgovor na svoje današnje pismo. Rada se še igram s punčko, ki je jako velika, prav rada tudi pletem, kvačkam in vezem.

Iskreno Vas pozdravlja

Vidica Štikerjeva,
Brežice ob Savi.

Odgovor:

Ljuba Vidica!

Saj ne boš huda, da se Tvoje pismo, kakor ga objavljam v kotičku, malo drugače glasi, kakor pa si ga Ti napisala, namreč kar se tiče pravilnosti jezika. Ne pišemo gospot, ampak gospod; ne beset, ampak besed, ne štikam, ampak vezem . . . No, da! Saj si še tako mlada učenka — končala si šele prvi razred — pa boš kakor po starosti in velikosti napredovala tudi v znanostih in spretnostih. Ko se boš začela učiti igranja na klavirju, pojde v začetku težko in počasi; a s pridnostjo in vztrajnostjo bo rasla tudi spretnost. In enako je v vseh drugih stvareh. Dobro si zapomni besede: „Truda ne strašite se! Zakon prirode je tak, da iz malega raste veliko!“

*

Čestiti gospod Doropoljski!

Čitala sem v „Zvončku“, da radi prebirate otroška pisemca. Zato sem se drznila pisati tudi jaz par vrstic. Ker pa je to moje prvo pisemce, ne vem skoro, kaj bi Vam pisala.

V šolo hodim rada. Stara sem enajst let. Hodim šesto leto v šolo. V šoli se učim mnogo lepega.

Imam tri brate in štiri sestre, ki jih prav ljubim. S temi besedami končujem svoje pisemce.

Srčno Vas pozdravlja Vam vdana

Ana Kosova,
učenka v Štorjah.

Odgovor:

Ljuba Ana!

Praviš, da skoro ne veš, kaj bi mi pisala; pa si vendar napisala svoje pisemce do konca. Prihodnjič mi pa boš že kaj drugega vedela povedati.

*

Na Vseh svetnikov dan.

Na dan Vseh svetnikov priroda že po-
čiva. Listje z dreves odpada. Oblačno je na-
vadno ves dan. Po dolinah leži gosta megla.
Vse nas opominja smrti. Zvonovi otožno
pojo.

Na pokopališču je lepo. Vsi grobovi so
večinoma s cveticami okrašeni. Tupatam se
vidi kak otrok, kako goreče moli na grobu
svoje skrbne mamice, ki ga je prezgodaj
zapustila. Zvečer se ljudje vračajo s poko-
pališča.

Bogomir Šetin,
učenec III. a razreda deške okoliške šole
v Celju.

Prosim, blagovolite ta spis objaviti v
kotičku „Zvončka“, ki ga tako rad berem.

Odgovor:

Ljubi Bogomir!

Tvoji želji prav rad ustrezam in objav-
ljam v svojem kotičku Tvoj preprosti opis
praznika Vseh svetnikov.

*

Dragi gospod Doropoljski!

Sedaj Vam hočem prvikrat napisati ne-
kaj vrstic. Moje največje veselje je zemlje-
pisje in spisje. Imam jako dobrega g. učitelja. Sedaj hodim v IV. razred drugi, odde-
lek. Stara sem 9 let. Imam tudi dve sestri
Manjša sestra Vida še ne hodi v šolo. Bra-
tec Stanislav je pa umrl. Učim se sedaj tudi
nemščine, ki me jako veseli. Pa ne zame-
rite moji slabi pisavi!

Srčno Vas pozdravlja Vaša

Ljudmila Glaserjeva
v Rušah.

Odgovor:

Ljuba Ljudmila!

Rada se učiš zemljepisja in spisja. Lepo
je to! V zemljepisu spoznaš našo zemljo
sploh in našo domovino posebe, svojo spret-
nost v spisju pa lahko uporabljaš s tem, da
nam poveš, oziroma napišeš, kaj si se na-
učila v zemljepisu. — Povej nam torej,
katero poglavje v zemljepisu je doslej
zbudilo Tvojo največjo pozornost!

*

Dragi gospod Doropoljski!

Danes Vam prvikrat pišem. Z veseljem
čitam „Zvonček“, ker so v njem tako lepe
povesti.

Veseli me verouk, računanje, čitanje in
nemščina.

Jako sem se veselila letošnjih veliko-
nočnih praznikov.

Na velikonočni ponedeljek sem bila s
starši v Pulju in sem videla mnogo vojnih
ladij.

Srčno Vas pozdravlja

Milka Dovganova,
učenka II. razreda v Divači na Primorskem.

Odgovor:

Ljuba Milka!

Pulj je naše vojno пристanišče. Kakor
praviš, je tamkaj mnogo naših vojnih ladij,
ki stanejo mnogo denarja. Mesto samo je
obdano s premnogimi trdnjavami, da nam
sovražnik ne more tako lahko do živoga.

*

Velecenjeni gospod Doropoljski!

V »Zvončku«, ki ga dobivam od go-
spoda učitelja Alojzija Hofbauerja, sem čital,
kako pridno Vam pišejo nekateri otroci.

Tudi jaz sem se namenil napisati nekaj
vrstic. Star sem trinajst let ter sem v če-
trtem razredu drugem oddelku dolške ljudske
šole. Učim se jako rad. Najbolj me veseli
zemljepis, zgodovina, petje in telovadba.
Petje nas uči gospod Davorin Čander. Ko
stopim iz šole, želim postati mornar. Prosim
Vas, povejte mi, v katero pristanišče bi bilo
najboljše iti.

Lansko leto Vam je pisal Ivan Hole-
šek, da nabiramo znamke, štanjol in denar
v prid Družbi sv. Cirila in Metoda. Srečno
smo nabrali 2848 K, 1300 znamk in nekaj
štanjola.

Če potujete kdaj skozi Hrastnik, pro-
sim Vas, pridite pogledat našo lepo dolsko
okolico.

Ako Vam bo v kotičku ostajalo kaj
prostora, prosim, priobčite to pisemce ter
mi na njega odgovorite.

Srčno Vas pozdravlja

Drago Očepek,
učenec na Dolu pri Hrastniku.

Odgovor:

Ljubi Drago!

Lepo in požrtvovalno ste nabirali za
našo šolsko družbo. — Vrlji mladi Slovenci
ste. S tem skrbite za svoje brate in sestre
v obmejnih in narodno ogroženih krajih,
kjer bi sicer ne imeli narodnih šol, da jim
jih ne ustanavlja in ne vzdržuje naša vse-
slovenska šolska družba; potujčili bi se. —
Vaše rodoljubno delo zasluži, da ga pohva-
limo in posnemamo! — Kadar me nanese
pot v Tvoje kraje, pridem pogledat Tebe
in Tvoje tovariše!

*

S prihodnjim letom bomo nadaljevali z
dopisovanjem v kotičku. Le oglašajte se
marljivo! Tudi podobe nam pošiljajte! Na
veselo snidenje torej v prihodnjem letniku!

